

Udbetaling. Dertil er der knyttet enkelte bestemte Tilfælde, i hvilke dette altid skal finde Sted, nemlig med Hensyn til Suffer, Exalast og Brændevin. Disse tre Tilfælde ere nemlig alle af den Art, at visse bestemte Regler kunne opstilles, der have en saadan Klarhed, at Kontrollen er let at gennemføre. Med Hensyn til Brændevin gjælder imidlertid den Regel, som har foranlediget nærværende Lovforslag, nemlig at den Udsøfjelsgodtgjørelse af erlagt Told, som kan tilstaaes ved Udsøfjel af Brændevin herfra Toldterritoriet, kun svarer til den indenlandske Brændevinsafgift, men ikke til Indsøfjelsstolten. Hvilke Hensyn man i sin Tid har taget, idet man har opstillet denne Regel, som indeholdes i Toldlovens § 29, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. Det Sandsynligste turde maasse være, at der overhovedet ikke paa den Tid har været Tale om Indsøfjel af udenlandst Spirit til Forarbejdelse heri Landet og Gjenudsøfjel. Det bliver der imidlertid nu Spørgsmaal om, idet man er ifærd med at anlægge en ny Industri i den Henseende, hvoraf man ventet sig betydelige Resultater, nemlig at indføre udenlandst Spirit til Rektifikation her og Gjenudsøfjel som forædlet Spirit. I saa Tilfælde forekommer det Udvalget, at, medens det ganske vist er en ny Undtagelse fra Hovedreglen i Toldlovens § 25, er det en Undtagelse, der stemmer vel overens med de øvrige Undtagelser fra Reglen, og som er af den Besskaffenhed, at man ikke kan have Betænkelighed hverken ved dens Tilfaaelse i og for sig eller ved Hensynet til en gennemført Kontrol ved dens Udsøfjelse. De Betænkeligheder, man har haft ved Afvigelser fra Toldlovgivningen, har man ikke kunnet tillægge nogen afgjørende Vægt, ligesom Lovgivningsmagten jo forøvrigt ogsaa tidligere har foretaget enkelte Afvigelser fra Toldloven. Jeg skal faaledes minde om den toldfri Indsøfjel af Salt til Sodafabrikationen og vistnok ogsaa enkelte andre Artikler. — Den anden Række af Lov, som have været rejste i Udvalget, har dreiet sig om det Spørgsmaal, hvilken Virkning man maatte antage, at en Bevilling som den i Lovforslaget omhandlede kunde have overfor den øvrige Brænderidrift heri Landet, altsaa Spørgsmaalet om, hvorledes de øvrige Brænderier vilde blive stillede, efter at denne Lov er udkommen, om de derved vilde blive stillede gunstigere eller ugunstigere, og derom have Meningerne været delte, idet Nogle nærmest have troet, at man vilde begunstige Brænderidriften heri Landet ved en saadan Bestemmelse, Andre derimod, at man vilde stille den øvrige Brænderidrift ugunstigere. Den Opfattelse, at de øvrige Brænderier vilde blive begunstigede ved en Lov som denne, baserer sig navnlig paa to Betragtninger. Den ene af disse er den, at for de øvrige Brænderier heri Landet vil det ved en saadan Lov og ved en saadan Rektifikationsanstalt, som Loven omhandler, blive muliggjort i et større

Omfang end hidtil at deltage i Udsøfjelsen af Spirit og altsaa ogsaa at komme til at nyde godt af Udsøfjelsgodtgjørelsen for indenlandst Spirit. Dette vilde selvfølgelig ikke kunne have nogen som helst Betænkelighed overfor Statskassen i og for sig, dersom man var fuldstændig sikker paa, at Udsøfjelsgodtgjørelsen svarede nøjagtig til den erlagte indenlandske Brændevinsafgift; men det er ialtsald fra en enkelt Side i Udvalget blevet gjort stærkt gjældende, at endnu svarer Udsøfjelsgodtgjørelsen ikke nøjagtig til den erlagte Brændevinsafgift, men at der endnu vil være en lille Rest tilbage af den Udsøfjelspræmie, som Forfjellen mellem disse to Spørrelser udgjør, og derigjennem vilde de Brænderier, der herefter i et større Omfang kom til at deltage i Udsøfjelsen af Spirit, blive mere begunstigede end hidtil. Tillige vilde de blive gunstigere stillede derved, at de fik en Kunde mere, idet den nye Rektifikationsanstalt vilde blive et Marked for de øvrige Brænderier, hvor de kunde affætte deres Spirit. Men paa den anden Side er det gjort gjældende, at der ogsaa kunde være den Betænkelighed, at de øvrige Brænderier kunde blive ugunstigere stillede ved denne Lov, idet man frygtede, dels at der derigjennem kunde blive etableret en større Konkurrence i den hele Industri og en Konkurrence, som vilde blive støttet af større Kapitaler og Midler, dels at den Forudsætning, hvorpaa Lovforslaget hviler, nemlig at der ved Rektifikation af Spirit ikke finder et større Svind Sted end 2 pCt., ikke skulde forholde sig rigtig, men at der vil blive et større Svind og derigjennem mulig Afgang til Erhvervelsen af Profit ikke paa Statskassens Bekostning, men mulig paa de Konkurrerendes. Man vil faaledes se, at den Usikkerhed, der har været tilstede i Udvalget med Hensyn til Bedømmelsen af, hvilke Følger Lovforslaget vil have, er gaaet i forskellige og tilbels i modsatte Retninger. Det har været for mig Vidnesbyrd om, at der vist ikke for Brændevinsbrænderiernes Stilling vil være Betænkelighed ved Loven, at den mulige Begunstigelse, den kan indeholde paa den ene Side, vil blive tilstrækkelig opveiet af de mulige større Byrder, som den paa den anden Side kan tilveiebringe. Jeg refererer de Betænkeligheder, der have faaet deres Udtryk i Udvalget, og som derfor have ført til den Konklusion, at, da man ikke for Tiden er istand til med fuldstændig Klarhed at kunne overse den eventuelle nye Lovs samtlige Konsekvenser med Hensyn til den paagjældende Industri, har man anset det for rigtig at indskrænke Lovens Gyldighed til et kortere Aaremaal, i hvilken Tid man altsaa vilde kunne indhente praktiske Erfaringer, der kunde danne Grundlaget for en sikrere Dom overfor dette Forhold i det Hele, og Udvalgets Forslag gaar derfor ud paa at begrænse Lovens Varighed til et Aarsrum af 5 Aar. Der er ogsaa blevet rejst det Spørgsmaal, om ikke denne Varighed tillige skulde begrænses